

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 161

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 februarie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
101. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 737/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.....	2-3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 6 din 18 ianuarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului	4-6
Decizia nr. 51 din 27 ianuarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului	6-8
★	
Rectificări.....	8

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 737/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și având în vedere prevederile Hotărârii Parlamentului României nr. 24/2004 pentru acordarea încrederii Guvernului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 737/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 7 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 4 litera E punctele 1, 2 și 3 se abrogă.**

2. **La articolul 4 litera E punctele 4, 7, 8 și 12 vor avea următorul cuprins:**

„4. pregătește, elaborează, negociază și urmărește încheierea înțelegerilor cu partenerii sociali în domeniul ministerului;

.....
7. elaborează criteriile și formele activității de mediere a conflictelor de muncă și reglementează formarea mediatorilor în domeniul ministerului;

8. inițiază, coordonează și urmărește realizarea programelor de dezvoltare a parteneriatului social în colaborare cu administrația publică centrală și locală, cu patronatele, sindicatele și cu alte structuri ale societății civile organizate, precum și cu organisme și instituții internaționale din domeniul ministerului;

.....

12. asigură legătura cu Parlamentul, Consiliul Economic și Social, cu sindicatele, patronatele și cu alți parteneri ai societății civile în problemele specifice activității ministerului;“

3. **Articolul 16 se abrogă.**

4. **Alineatele (1) și (2) ale articolului 19 vor avea următorul cuprins:**

„Art. 19. — (1) Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei este ajutat în activitatea de conducere a ministerului de 6 secretari de stat, numiți prin decizie a primului-ministru.

(2) Funcțiile de ministru și de secretar de stat sunt funcții de demnitate publică, potrivit legii.“

5. **Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.**

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 737/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

Ministru de stat pentru coordonarea activităților din domeniul economic,

Adriean Videanu

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

București, 17 februarie 2005.

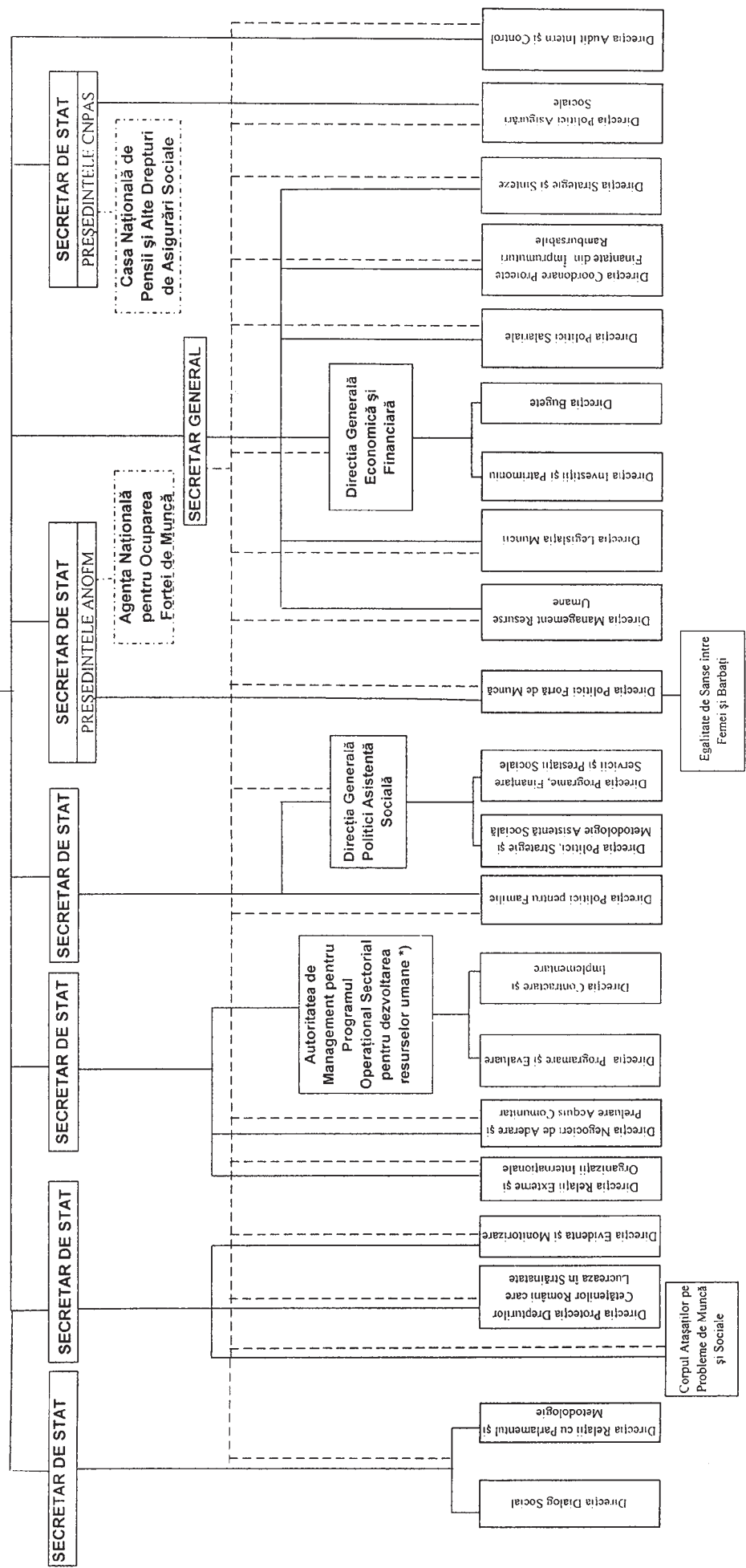
Nr. 101.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

Număr maxim de posturi : 425 (exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetului ministrului)

MINISTRU
CABINET MINISTRU

Informare și Relații Publice

*) organizată la nivel de direcție generală

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 6
din 18 ianuarie 2005****referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (2) și (3)
din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului**

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Claudia Margareta Niță	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (2) și (3) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Sarcomprest” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 164/LJ/2004 al Tribunalului Galați — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele Curții Constituționale dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 497D/2005, care are ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Societatea Comercială „Legume Fructe” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 158/LJ/2004 al Tribunalului Galați — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, având în vedere conținutul identic al excepțiilor ridicate.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

În temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 497D/2004 la Dosarul nr. 496D/2004, care este primul înregistrat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Arată că, urmare a republicării Legii nr. 64/1995 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, art. 31 alin. (2) și (3) a devenit art. 38 alin. (2) și (3). Constată că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor art. 16 din Constituție, deoarece acestea se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică, precum și că aceste dispoziții reprezintă tocmai expresia aplicării art. 21 și 24 din Legea fundamentală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 2 septembrie 2004, pronunțate de judecătorul-sindic în dosarele nr. 158/LJ/2004 și

nr. 164/LJ/2004, **Tribunalul Galați — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (2) și (3) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Sarcomprest” — S.R.L. din Galați, respectiv de Societatea Comercială „Legume Fructe” — S.A. din Galați.

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile art. 31 alin. (2) și (3) din Legea nr. 64/1995, cu modificările și completările ulterioare, contravin prevederilor art. 16, 21 și 24 din Constituție, fără a motiva în vreun fel excepția.

Tribunalul Galați — Secția comercială apreciază că dispozițiile art. 31 alin. (2) și (3) din Legea nr. 64/1995 nu încalcă principiul egalității în fața legii, întrucât nu reglementează dispoziții diferite pentru subiecte de drept aflate în aceeași situație.

Arată că, prin însăși menționarea posibilității debitorului de a formula o contestație împotriva cererilor introductive ale creditorilor, se garantează liberul acces la justiție, precum și că termenul de 5 zile prevăzut de dispozițiile criticate nu încalcă acest principiu. Consideră că, în cazul în care s-ar interpreta în sens contrar cele amintite, s-ar ajunge la concluzia că stabilirea oricărui termen procedural încalcă principiul accesului liber la justiție, fapt ce ar stânjeni grav activitatea de administrare a actului de justiție.

Apreciază că formularea contestației debitorului, prevăzută în cuprinsul art. 31 din Legea nr. 64/1995, constituie tocmai un mijloc de exercitare a dreptului la apărare, prevăzut de art. 24 din Constituție, iar nu o încălcare a acestuia.

În concluzie, instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate a art. 31 alin. (2) și (3) din Legea nr. 64/1995 este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul consideră că dispozițiile art. 31 alin. (2) și (3) din Legea nr. 64/1995 sunt constituționale. În acest sens, arată că dispozițiile art. 31 alin. (2) și (3) nu încalcă prevederile art. 16, 21 și 24 din Constituție, întrucât pentru justițiabilii aflați în aceeași situație se asigură același tratament juridic, iar părțile interesate au garantat accesul liber la justiție, constând în posibilitatea de a formula cereri, opoziții și de a folosi căile legale de atac, precum și de a-și exercita neîngrădit dreptul la apărare.

Arată că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege. Astfel, legiuitorul, prin dispozițiile de lege criticate, a stabilit reguli procedurale potrivit cărora orice debitor, implicat într-o cauză referitoare la organizarea judiciară și a falimentului, beneficiază de comunicarea cererilor formulate de creditori privind starea sa de insolvență și de dreptul de a face contestație în legătură cu aceste cereri. Consideră că dispozițiile art. 31 alin. (2) și (3) asigură condiții egale pentru exercitarea aceluiași drepturi și interese prevăzute de lege.

Invocă jurisprudența Curții în materie, respectiv Decizia nr. 358 din 12 decembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 25 martie 2003, și Decizia nr. 283 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003.

Avocatul Poporului apreciază că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (2) și (3) din Legea nr. 64/1995 față de art. 16 din Constituție. Arată, în acest sens, că procedura reorganizării judiciare și a falimentului a fost instituită de legiuitor ca un mijloc de constrângere a debitorului care nu și-a îndeplinit de bunăvoie obligațiile de plată a creanțelor. Prin urmare, creditorii care solicită deschiderea acestei proceduri se află într-o situație diferită față de debitorii care formulează o contestație, ceea ce impune și justifică aplicarea unui tratament juridic diferențiat.

Așa fiind, nu poate fi reținută nici critica textelor de lege menționate în raport cu art. 21 din Constituție, și nici aceea că acestea reprezintă norme procedurale, a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului.

În sfârșit, instituirea, prin dispozițiile de lege criticate, a unui termen în care debitorul poate contesta cererea creditorului de deschidere a procedurii reorganizării judiciare și a falimentului nu contravine nici art. 24 din Constituție.

În concluzie, Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 31 alin. (2) și (3) din Legea nr. 64/1995 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Ulterior sesizării Curții cu excepția de neconstituționalitate, Legea nr. 64/1995 a fost republicată, iar art. 31 alin. (2) și (3) a devenit art. 38 alin. (2) și (3), astfel încât obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, în prezent, art. 38 alin. (2) și (3) din Legea

nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004. Textele de lege criticate au următorul conținut: „(2) În termen de 48 de ore de la înregistrarea cererii creditorilor, judecătorul-sindic va comunica cererea, în copie, debitorului și va dispune afișarea unei copii la ușa instanței.

(3) Dacă, în termen de 5 zile de la primirea copiei, debitorul contestă că ar fi în stare de insolvență, în condițiile stabilite la art. 36, judecătorul-sindic va ține, în termen de 10 zile, o ședință la care vor fi citați debitorul și creditorii care au introdus cererea.“

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 16, 21 și 24 din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 16: „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.

(4) În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în autoritățile administrației publice locale.“;

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

(4) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.“;

— Art. 24: „(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată și, în consecință, urmează a fi respinsă pentru următoarele considerente:

În condițiile în care reglementările legale deduse controlului prevăd obligația judecătorului-sindic de a comunica debitorului cererea formulată de creditor, precum și pe aceea ca, urmare a contestației celui dintâi în ceea ce privește pretinsa sa stare de insolvență, să țină o ședință cu citarea ambelor părți, critica potrivit căreia reglementările în cauză ar încălca principiile constituționale ale egalității de tratament, accesului liber la justiție și dreptului la apărare nu are suport și, deci, nu poate fi reținută.

Contrar celor susținute de autorii excepției, Curtea constată că, în realitate, textele legale examinate, departe de a contraveni normelor constituționale de referință, nu fac decât să le dea expresie de o manieră evidentă.

Așa fiind, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Sarcomprest” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 164/LJ/2004 al Tribunalului Galați — Secția comercială și de Societatea Comercială „Legume Fructe” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 158/LJ/2004 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 51 din 27 ianuarie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Civimpex” — S.R.L. în Dosarul nr. 482/2004 al Curții de Apel Galați — Secția comercială și de contencios administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 20 ianuarie 2004 și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 27 ianuarie 2005.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 august 2004, pronunțată în Dosarul nr. 482/2004, **Curtea de Apel Galați — Secția**

comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Civimpex” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că Legea nr. 64/1995 reprezintă o reglementare derogatorie de la dreptul comun, ce vine în contradicție cu normele imperative generale cuprinse în art. 4 din Codul de procedură civilă. Derogarea prevăzută de dispozițiile textului de lege criticat, potrivit căruia: *„Curtea de apel va fi instanța de recurs, pentru hotărârile date de judecătorul-sindic, în baza art. 11”,* nu se justifică, recursul trebuind să fie judecat de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Curtea de Apel Galați — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că dispoziția de lege criticată nu vine în contradicție cu dispozițiile Legii fundamentale. De asemenea, arată că autorul excepției pune în discuție concursul dintre normele generale de competență materială stabilite de art. 4 din Codul de procedură civilă și cele speciale ale art. 7 alin. (1) din Legea nr. 64/1995.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului,

Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, ținând seama de scopul și de specificul procedurii reorganizării judiciare și a falimentului, cât și de cerința ca soluționarea cauzelor să se desfășoare cu celeritate, legiuitorul a prevăzut recursul ca singura cale de atac împotriva hotărârilor judecătorești și competența în materie a curții de apel. Opțiunea legiuitorului în stabilirea competenței în acest fel își are temeiul în dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, care dispun în mod expres că procedura de judecată și competența instanțelor judecătorești sunt prevăzute numai prin lege. Astfel, dispozițiile criticate nu sunt contrare vreunei prevederi din Constituție, ci sunt adoptate pentru realizarea cerințelor acesteia — reglementarea prin lege a competenței judecătorești pentru soluționarea cererilor de recurs în anumite cauze expres prevăzute.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că instanța de contencios constituțional nu se poate substitui autorului în ceea ce privește invocarea unui motiv de neconstituționalitate, întrucât astfel ar exercita din oficiu un control de constituționalitate, ceea ce este inadmisibil. Referitor la raportarea de către autorul excepției a textului de lege criticat la dispozițiile art. 14 din Codul de procedură civilă, arată că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Ulterior sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate, Legea nr. 64/1995 a fost republicată, dându-li-se textelor o nouă numerotare, art. 7 alin. (1) devenind art. 8 alin. (1). Astfel, Curtea Constituțională urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004.

Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 8 alin. (1): „(1) Curtea de apel va fi instanța de recurs, pentru hotărârile date de judecătorul-sindic, în baza art. 11.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile art. 126 din Constituția României, ce au următorul conținut:

— Art. 126: „(1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

(2) Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

(3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.

(4) Compunerea Înaltei Curți de Casație și Justiție și regulile de funcționare a acesteia se stabilesc prin lege organică.

(5) Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.

(6) Controlul judecătorec al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit art. 2 din Legea nr. 64/1995, scopul acestei legi este instituirea unei proceduri speciale, pentru acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență, fie prin reorganizarea activității acestuia sau prin lichidarea unor bunuri din averea lui până la stingerea pasivului, fie prin faliment.

Specificul domeniului supus reglementării, și anume procedura reorganizării judiciare și a falimentului, a impus adoptarea unor soluții diferite față de cele din dreptul comun, una dintre acestea constituind-o stabilirea curții de apel ca instanță de recurs, pentru hotărârile date de judecătorul-sindic ca urmare a îndeplinirii principalelor sale atribuții prevăzute de art. 11 din Legea nr. 64/1995. De altfel, Curtea constată că Înalta Curte de Casație și Justiție judecă recursurile declarate împotriva hotărârilor curților de apel și a altor hotărâri numai în cazurile prevăzute de lege, iar nu în toate cazurile.

Împrejurarea că legiuitorul a stabilit ca instanță de recurs în această materie curtea de apel nu relevă nici un aspect de neconstituționalitate, textul de lege criticat fiind în deplină concordanță cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție. Legiuitorul ordinar este deplin îndreptățit ca, în considerarea anumitor particularități, să opteze pentru o soluție diferită, alta decât cea din dreptul comun, o asemenea concluzie rezultând, de altfel, și din redactarea adoptată de legiuitorul constituțional, potrivit căreia stabilirea regimului juridic al căilor de atac este de competența exclusivă a legiuitorului ordinar, care, potrivit atribuțiilor prevăzute de art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilește

competența și procedura de judecată, evident cu condiția ca nici o normă de procedură să nu contravină vreunei dispoziții constituționale.

Cu privire la raportarea de către autorul excepției a dispozițiilor atacate la prevederile art. 4 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că examinarea

constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, eventuala necorelare existentă între dispozițiile unor legi diferite neintrând sub incidența controlului de constituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Civimpex” — S.R.L. în Dosarul nr. 482/2004 al Curții de Apel Galați — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 ianuarie 2005.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

★

RECTIFICĂRI

În Hotărârea Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 1 februarie 2005, se face următoarea rectificare (care aparține Redacției „Monitorul Oficial”, Partea I):

— la art. 10 alin. (1), în loc de: „... iar cealaltă directorul general adjunct...” se va citi: „... iar una directorul general adjunct...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5⁹48368¹005334¹